

Årsberetning for indskolingen.

Kære alle forældre, og andre med interesse for skolen.

Det er tid til en sammenfatning af året der gik på Vissenbjerg skole, med særligt fokus på indskolingen.

Jeg arbejder på en skole jeg er stolt af at være en del af. Vi har og har haft både det korte og det lange lys på – for at sikre at indskolingen er på landkortet, både hvad angår porten til uddannelseslivet, hvor børnene dannes og uddannes, og også hvor børnene mødes i deres udvikling, både individuelt og i det fællesskab vi som folkeskole tilbyder. Lærere og pædagoger er, sammen med børnene og jer forældre drivkraften for den vigtige udvikling.

Nedenstående er et blik ind i nogle af de områder jeg er særligt stolt af, og også områder hvor jeg ved det er vigtigt at vi bliver ved med at lyse med både det korte og det lange lys. Vi må aldrig holde op med at udvikle på vores skole. Vi må aldrig holde op med at ville gøre det bedste vi kan for vores elever på skolen. Det gælder nemlig børnenes hverdag.

Indskolingen *er* på landkortet:

2 årgang rykker sammen i bussen, da det var bidende nødvendigt for at genskabe dynamikker og børnefællesskaber for børnene. Gode resultater, og klarlagt fortsatte arbejds punkter som kontinuerligt er i fokus.

– Teamet havde fokus på individuelle professionelle kompetencer, og hvordan de bedst kom i spil. Der blev kommunikeret på kryds og tværs af årgange – og en rokade blev en realitet.

0 årgangs evne til indslusning og skabe tilhørsforhold for nye børn i porten til skolelivet. 0. årgangs årshjul som drejer ind og ud af resten af skolens akse fordi næste skoleårs elever indtænkes længe før de starter. Den systematiske sproglige indsats - som vi kan se understøtter de helt rigtige steder for børnene. Tilbud om et særligt møde til forældre, hvor der nørdes i hvordan forældre kan understøtte den sproglige udvikling i hverdagens aktiviteter.

– Teamet gør et stort stykke arbejde i at de yngste kommer godt fra start, og de gør det vedholdent og omsorgsfuldt for både børn og forældre.

SFOen for at revitalisere de fysiske rammer, og at arbejde vedholdent med værkstedstilbud, også når bemanningen presses af udefrakommende faktorer. At være omstillingsparate når der er særlige dage i skolen som påvirker børnenes SFO-tilbud, og derved også omlægning af arbejdstider.

SFO'en skal være et lukrativt tilbud for byens børn, hvor alle hjørner af den kommunale ramme bliver udnyttet.

I SFO'en er en plan B nødvendig at have stående på hylden, hvis skolens rammer ændrer på den hverdag der er om eftermiddagen – Teamet er topklar til at tage det ansvar der følger med at være i en SFO, og det gør det væsentligt nemmere at stå på mål for den og dens ressourcer når de presses ovenfra.

1. årgang for at arbejde med alt det nye der sker i 1. klasse – herunder nye elementer for både børn og forældre, der er stadig brug for tæt kommunikation blandt skole og hjem, der er brug for at adapte til nye samarbejder i et nyt team og relationsarbejdet kan være udfordret af at have få lektioner i en klasse – Teamet arbejder vedholdent på at have børnenes tarv for øje samtidigt med at det faglige naturligt stepper lidt op.

IKL - for at skabe en ramme der imødekommer alle børnene der hører til i vores yngste specialklasse. Børnene bliver rummet både individuelt og som gruppe – Teamet har oparbejdet en professionel kultur, hvor børnenes individuelle behov for specialpædagogik står først, og der er et struktureret skole-hjemsamarbejde, som er særligt nødvendigt fordi en del af børnene kommer fra andre skoledistrikter, og derved har forældrene ikke en naturlig gang på skolen.

3. årgang for at have arbejdet vedholdent for børnenes faglige og sociale fællesskab på tværs af årgangen, arbejdet er pågået siden 1 klasse, og frugten af den læring børnene den vej har fået, kan mærkes. Børnene på 3 årgang mestrer i høj grad at være i det store fællesskab, fordi de vedholdent har øvet og øvet sammen med deres voksne.

- Teamet havde også part i løsningen af rokaden på 2. årgang, børnenes trivsel og læring stod og står først.

Disse indsatser er jeg super stolt af. Det er eksempler som disse der gør at jeg mærker indskolingens ER på landkortet her på Vissenbjerg skole.

Og vi kører videre af samme spor i afdelingens store fællesskab:

Indskolingens emne uge. Vi skal øve os på det vi har svært ved, og her kan de store fællesskaber nævnes som en fællesnævner for en del børn, og ja faktisk også for nogle ansatte og nogle forældre. Jeg tror på at vi vokser når vi øver os i at tænke ud af boksen, men inden for rammen.

Indskolingens store legedag, voksen initierede lege, med faglige fokusområder hvor børnene er sammen på kryds og tværs på byens sportsplads – købmanden i Spar som

er til at handle en god ispris med - en sådan dag er det svært for mig at holde hænderne på rattet når jeg kører hjem.

I indskolingen er vi desuden vilde med børnenes egne stemmer, vi har et børneråd. Demokrati skal naturligvis starte før mellemtrinnet – vi har et topdollar elevråd her på skolen, de gør det så godt og jeg har i toiletforbindelser haft fornøjelsen af samarbejdet flere gange.

Nu har vi fået de yngste med, børnerådet kører nu på år 3, jeg har sammen med formanden for begge råd gået ture sammen med de høje herrer fra bygge og vedligehold, og et direkte resultat af det er en igangværende proces med renovering af toiletterne. Vi er nået til Aulaens toiletter for 5, 6 og 7 årg., 0. fik nye toiletter sidste skoleår. Mit klare mål er bestemt at fortsætte arbejdet.

– flere interesserede lærere melder nu at de er nysgerrige på at bære den fakkel, som tovholdere for børnerådet. Jeg leder konstant op og ud omkring rammen for det arbejde, da jeg tror på børnenes stemme skal lyde højt lige fra 0 til 9. Det kan de kun gøre når de er støttet og guidet af en ramme og af voksne der understøtter.

Det er jeg alt sammen super stolt af.

Jeg er også stolt af vores vikar-korps. Når man er vikar i en indskoling, er det nødvendigt med forståelsen af dagsformen for et barn, at man er opmærksom på de forældre man møder om morgenen og/eller om eftermiddagen. Jeg håber egentlig det er gældende fra 0 til 9, men nok i mere koncentreret grad i indskolingen. Både børn og forældre skal igennem den proces det er at lære at gå i skole eller at have børn der nu går i skole.

Jeg oplever meget lydhøre vikarer og vikarer der gør sig umage, hvilket gør det værdifuldt for mig og for lærere og pædagoger, at lære fra os om hvordan vi ønsker det skal være når man er vikar i vores afdeling.

Jeg ved også fra både lærere og pædagoger at der er tillid til de vikarer vi har. TILLID er et godt stempel at sætte på den vigtige funktion vikarer har på vores skole.

Men... træerne gror ikke ind i himlen.... Der er også områder hvor jeg ved jeg er tilpas irriterende:

- toiletforhold på hele skolen – og asfalt arbejde omkring skolen – vi er i gang, man kan sige at det er godt vi som ansatte på skolen er rundet af pædagogik – for den proces, og tidsperspektivet i det, ved jeg udfordrer nærmest alle som har deres gang på skolen. Vi er nu i mål med toiletterne på flere årgange på hele skolen, men vi må ikke før alle toiletter har fået den hjælp der er håndværksmæssig nødvendig.

Jeg har også lyst til at nævne rengøringen på skolen – vi kan være udfordret på de forskellige gruppers rammer for udførelse af disse vigtige elementer på vores skole. Her øver jeg mig på min vedholdenhed, og jeg giver ikke op. Jeg er blevet kaldt en ”toilet-terrier” men det er absolut ok, for sagen er vigtigere end mit billede af en terrier.

Som indskolingsleder, arbejder jeg stadig på min tålmodighed. Det ER svært for mig ikke at skrive med udråbstegn i mine mails, eller at sukke højt i telefonen når jeg for 4 gang får at vide at Aulaens toiletter er forsinkede. Men igen, her er der en ramme og andre organiseringer som jeg desværre ikke er herre over. Jeg ved dog pr erfaring fra processen omkring 0. årgangs toiletter sidste år, at det har en effekt at de synes jeg er tilpas irriterende – vi er da i gang! Vi har faktisk også fået lysdæmpere på torvet, fordi de forsøger at holde mig lidt i ro ☺

Legepladsen ved indskolingen, udnyttelse af asfaltgården, området for de ældste elever – 0 til 9 årgang er udfordret på pladsen udenfor – vi er BYENS SKOLE også i geografisk forstand – vi ligger i et låst område, vi kan kun ”bygge” op – og mig bekendt er det ikke muligt endnu at bygge udemiljøer i 2 plan.

Derfor skal vi have børnenes stemme ind i alt der har relevans for dem, så lige straks skal vi have børnerådet og elevrådet med på banen igen for planlægningen af vores udeområder. Vi ved at vores ene legeplads som primært benyttes af indskolingen, synger på sidste vers – og derfor skal vi med i den bus der sætter den på dagsordenen inden for overskuelig fremtid. De første møder og walk and talks med håndværkere er afholdt - og de næste er i kalenderen.

En hver pædagogisk arbejdsplads med respekt for sig selv bør have et udviklingspotentiale, og det har indskolingen også. Her opholder mine tanker sig jævnlige ved:

Overgangen mellem børnehusene og skole, og rammen for det samarbejde.

Overgangen mellem 0 og 1 skal styrkes og udvikles.

Overgangen mellem 3 og 4, er der huller her?

Lærer – pædagogssamarbejdet som udfordres af vores ramme for samarbejdet.

Indskolingen har samme to-voksen princip som mellemtrinnet og udskolingen har 2 lærer princippet, men samarbejdet kan være udfordret af forskellige kompetencer og tilgange til den fagfaglige undervisning. Det skal vi arbejde med som afdeling. Det er en af de pædagogiske pejlemærker for børnenes trivsel jeg håber vi kan styrke og opkvalificere.

Men det ville da også være kedeligt hvis ikke der var mere at lave.

Vi skal som ledelse huske på en gang i mellem at kigge op og ud, med et stærkt og tydeligt fokus på den organisatoriske sammenhængskraft, både lokalt her på skolen - og ude i kommunen. Vi er kommunens største skole – og det er jeg egentlig også stolt af at være en del af.

Vi har mange kræfter på vores skole, vi skal bruge dem bedst, og mest effektivt, det må vi aldrig holde op med at have for øje – igennem hele barnets skolegang her hos os.

Intet af ovenstående kunne lykkedes uden alle de dygtige og professionelt omsorgsfulde mennesker som hver dag arbejder for alle de skønne børn på vores skole.

Jeg vil slutte med et par citater fra dem det hele handler om, nemlig børnene selv:

Hørt på 1 årgang: vi skal ikke tænke over problemer, det gør de voksne...

Hørt på 3. årgang: de voksne vil gerne høre hvad jeg siger, og hvis de ikke vil siger de hvornår de vil....

Hørt i IKL: buschaufføren er sjov.

Tak for ordet.

Med venlig hilsen

Hanne Winther.